

НА ДАЛЕКИМ СХОДІ.

Розмова кореспондента газети "Новий Путь" з уповноваженим Далекко-Східної Республіки в Східній Росії, І. Г. Кушнарєвим.

В розмові з кореспондентом російської газети "Новий Путь" І. Г. Кушнарєв дав цілий ряд дуже інтересних даних, характеризуючих положення Д.-С. Р. і її взаємовідносини з сусідніми країнами.

Територія і населення Д.-С. Р.

Далекко-Східна Республіка обіймає територію буйшої російської імперії на схід від річки Селенги до озера Байкалу і Тихого океану і включає 6 областей — Прибайкальську, Забайкальську, Амурську, Приморську, Приамурську і Північний Сахалін. Населення висить, після останніх даних, около 2 1/2 мільйонів. Корінне населення в подавляючій більшості російське, є певне число бурятів, також Китайців, Кореїв і Японців. Камчатка, на підставі договору між Д.-С. Р. і Східною Росією, припадає Росії. Камчаткою управляє уповноважений Сов. Росії — комісар для камчатських справ.

Внутрішні політичні положення.

Конституція наша прийнята і потверджена установчими зборами, вибраними на найширших демократичних основах для всіх верств населення республіки. Деякі обмеження існують лише в відношенні до тих поодиноких груп населення і організацій, діяльність котрих підкопує роботу правительства і його органів, так наприклад, до монархістичної партії і приналежних до неї партій і груп. Наш політичний лад оснований на широкій свободі слова, зборів, преси, професійних союзів і партій. Вищим законодавчим тілом республіки є народне зібрання, що вибирається на основі загального, рівного, прямого, тайного і пропорціонального виборчого права з речницею на два роки. Із складу народного зібрання вибирається свій правительством на який же речницею. Обласні і місцеві органи вибираються своїми обласними і місцевими способами. Крім того, є обласні, повитові і сільські уповноважені, котрі періодично складають наради для вирішення місцевих питань.

Одною політичною партією, котра має за собою великі групи населення і до голосу котрої прислухуються, є особливу працюючу масу, се — комуністична партія. Населення Далеккого Сходу в довгій процесі революції і контрреволюції з досвідом переконалось, яка є істинною на Далекім Сході партія дійсно обороняє інтереси працюючих і всего далекко-східного населення.

Рядом з комуністичною партією існують — конституційно-демократична партія, народно-соціалістична, соціалістико-революційна, меншевицька і ліви есери. Підчас виборів до установчих зборів всі ці партії отримали дуже ограничене число голосів, всі разом — не більше кількох тисяч. В самих установчих зборах найчисленнішою була селянська безпартійна фракція, сідуючою була комуністична фракція, що начисляла около 80 послів, каледи мали 7 представників, есери — 10, меншевицькі — 5. Вибрані установчими зборами теперішнє правительством складається з 7 осіб: Краснощекова (комуніст), Матвеева (комуніст), Кларка (комуніст), Бородіна, Бондаренка, Салкіна і Шапова. (Сей останній був перед кількома роками в Канаді. — Ред. "У.Р.В.") Під теперішній час на основі конституції, прийнятої установчими зборами, відбуваються вибори в народне зібрання. Загальний настрій населення такий, що вибирають ся комуністи і безпартійні селяни.

Розповідювані блізні газетою відомости про контрреволюційні повстанчі виступи являють ся виниском. Підчас звітів перед населением членів установчих зборів, незалежно від їх партійності, у всіх містах і селах республіки населення повно одобрено діяльність

установчих зборів і правительств. Всі виниски про повстанчі виключно на те, щоб підорвати престиж правительств Д.-С.Р. перед заграничними державами.

Міжнародне положення Д.-С.Р.

Совітська Росія заключила з нами ряд договорів політичного і економічного характеру, котрі гарантують встановлені тривалих взаємовідносин між спорідненими і територіально звязаними державами. Ми заключили такий самий договір з Китаєм і близькій той час, коли між великим китайським народом і його правительством, з одної сторони, і Д.-С. Р. — з другої, встановляється не тільки добросусідські, але і братерські відносини, на основі взаємного співробітництва в ділі розвитку торгівлі, промислу і культури обох східних країн.

Наадогдуване економічних взаємовідносин з Монголією затягається внаслідок політичних подій, котрі відбували ся і відбуваються в самій Монголії. В тих подіях ясно виявляється стремління Японії до поширення своєї сфери впливу на Монголію і до заволодіння тими багатими ресурсами, котрі має ця півдикі країна. Угеровщина являється для японських імперіалістів средством для перевердення своїх цілей. Після захоплення Китаю, Полькі Угорня на Д.-С.Р. був, розуміється, згідний з плянками японських воєнних стратегів і вирахований, правда дуже неважно, на захоплення перше Верхнеудінська, а відтак і Чіти. Чим закінчилась ся авантюра, вам відомо з преси. З армії барона осталися лише незначні відділи, котрі загнані в глибину Монголії. Можливо, розуміється, що Угорня знова пічне роботу по сформованню своєї армії, если його високі покровителі дадуть йому на се средства. Але, без сумніву, можливий новий виступ Угорня жде такий самий крах, як і минулий. (Постліди вісти доносять, що Угорня зловлено і розстріляно. — Ред. "У.Р.В.")

Монгольське населення, політично дуже відстає, до авантюри Угорня віднеслось дуже негативно, місцями прямо ворожо. Після того, як наша народно-революційна армія розбила Угорня, населення Монголії повстало, повалило своїх правителів і утворило тимчасове революційне народне правительтво з місцем осідку в Урзі, котре користується ся симпатією широких монгольських мас. Укріплена сей новою власттю означає початок кінця японського впливу і інтриг і разом з тим встановлене нормальних взаємовідносин Д.-С. Р. з Монголією.

Відносно наших взаємовідносин з Америкою, вам вже відомо, що з цілью ознайомлення ся з дійсним політичним і економічним положенням нашої республіки, зі Злучених Держав Північної Америки була висталена дф нас комісія. Сея комісія перебула на Далекім Сході кілька тижнів і подрбно познакомлювала ся з дійсним положенням. Звідвиши многі міста республіки, вона переконалась в брехливості всіх інсинуацій про ворожий настрій населення до теперішнього правительств Д.-С.Р. Матеріяли, зібрані сею комісією, дадуть американському народови дійсну картину внутрішнього положення Д.-С.Р. і подожать початок укріпленню економічної і політичної звязи між Злученими Державами і Д.-С.Р. Я уважаю, що послане подібних комісій іншими державами з значеннями висше цілями було би дуже відповідним як в интересах тих держав, так і в наших. Одиноким правительством, котре гальмує наадогдуване державного будівництва на Далекім Сході, являється ся японське. Під видом охорони інтересів житючого на Далекім Сході японського насе-

лення, токійське правительтво старається ся втягнути Далекій Схід в сферу свого впливу. Всі спроби, як попередної місцеві приморської демократичної влади, так і центрального правительств Д.-С.Р., навізати добросусідські відносини з Японією, закінчилися невдачею. Після того, як народна революційна армія і повставший народ в Прибайкалі і Амурській області зліквідували останки колчаківської влади в особі Семенова, Розанова і інших отаманив, серед населення Японії і в часті японської преси було піднесене питання про евакуацію японських військ з Сибіру. Мілітаристичні японські круги зробили все можливе для того, щоб ся евакуація задержати. Останки семеновців і капелівців при допомозі Японії були перевезені в Приморську область, з перебуванням їх штабів в Харбїні і Владивостокі. З тої хвилі, при допомозі Японії, Семенов і його генерали почали знова зліплювати свої розпорознені часті і підготовляються до нового перероуду.

Перша спроба повалення місцевої влади Приморської області була зроблена Семеновим при кінці марта 1921 року. Ся спроба закінчилась невдачею — виступ семеновців і капелівців був зліквідований в протягу одной доби. Ініціатори перероуду зістали арештовані, але через впливане ся Японії — були освобождєні. Через кілька місяців ся спроба була повторена. І если б Японії не вмішали ся, то, розуміється, і та спроба була б також зліквідована. Владивосток і Нікольск-Усурійск зістали захоплені лише після того, як наша міліція була розоружена японськими військами. Під теперішній час меркуловці захопили часть території Приморської області від Владивостока до Пограничної на 140 верст довжини по залізній дорозі, і 10—15 верст ширини по боках залізничної лінії, а також на північ до ріки Усури.

Відношеня населення до виступу меркуловців безсумнівно негативне. Інакше і бути не може. Населення Приморської області випробувало на собі в минулий підчас існуювня колчаківської влади всі приями як той влади, так і японської інтервенції. Арешти і розстріли, випалюване до основ рідку сіа, наслуване і інші звірства дуже еше памяті і, розуміється, ся населення буде боротися до останньої краплі крові, щоб відстояти свої права, завоювані завзяттю брантюю. Я думаю, що вся та авантюра не догоговина, бо сама японська буржуазія, а тим більше широкі японські маси працюючих Японії, зовсім не співчувають подібним авантюрам, котрі переводять ся головним робом японськими імлітаристами. Широка маса японського населення заінтересована в утворенні мирних відносин на розвісному Далекім Сході, котрі будуть сприяті укріпленню економічної звязи Японії з Далеким Сходом, для взаємної вигоди.

Внутрішні економічні положення.

Говорачи про внутрішнє економічне положення нашої республіки, приходить ся перш всего констатувати, що нам дісталась тяжка спадщина як наслідок імперіалістичної і державницької війни. Період довгої боротьби в однаковій степені відбив ся, як на нашій сільській господарстві, котре являється ся основою нашого народного господарства взагалі, так і на слабо розвистім промислу і транспорті. Амурська дорога на віддалі поверх 2000 верст, що була ареною жорстокої боротьби між населением і Японцями, в один час стала безживною. Після довгих зусиль нашого правительств під теперішній час рух потягів налагоджується. Если би в розпорядженні правительств були необхідні матеріальні ресурси, то в недалекій будуччині можна було б навізати нормальні звонини між Тихим океаном і Чітою. Усурійська і Забайкальська залізні дороги зістали знові направлені, до виступу меркуловців був на-

лагоджений рух через Китайську Східну залізну дорогу до Владивостока. Під теперішнн хвилі регулярна комунікація існує між Чітою і Харбіном, на підставі заключеного договору між міністерством транспорції Далекко-Східної Республіки і управою Китайської Східної залізної дороги.

Всі заходи нашого правительств спрямовані головним робом на відновленя в першу чергу сільського господарства і транспорту і разом з тим на вишукане средств на відбудованя промислу, на утворення нових його галузей. Попираючи ініціативу приватного капіталу в області торгівлі і промислу, правительтво в той сам час робить все, що в його силах, щоб укріпити кооперацію і утворити свої державні підприємства. Є певні дані надати ся, що з переходом на золоту валюту економічне положення нашої республіки зміцніє, если зовнішні обставини сему не перешкодять. До того ж наші природні ресурси настільки великі, багаті і різноманітні, що дають основні робити оптимістичні висновки. Ми маємо колосальні лісні масиви з різноманітними цінними породами дерев. Нідра Далеккого Сходу містять в собі величезні запаси мінеральних богатств, як золота, руди різного рода, вугля і т. п.; при істнові державної, кооперативної і приватної ініціативи, а також шляхом притягненя заграницного капіталу, всі ті богатства можуть бути зреалізовані в товарній цінності, для збуту як на внутрішнім, так і на зовнішнім ринках.

ОФІЦЕРНА ГУЛАС.

(Лист з Чехословаччини до "Нашої Прави")

Останніми часами почали ся в Петрушевичових таборах на Чехословаччині нові переслідування. Арештують людей, переводять ревізії, палять і конфіскують українські комуністичні газети. Се прокладає ся страх серед укр. білого старшинства, страх перед масовим розвалом таборів, страх перед розбудженням та освітлєним стріліцтвом, котре вже не хоче дальше служити панським интересам. Особливо збільшив ся сей страх від часу приїзду укр. радянської місії до Праги. Ся місія є живим документом української соціалістичної революції, доказом її сили та невдлєртим запереченням усіх "патріотичних", "безпартійних" лайок та брехонь на радянські республіки. І стріліцтво се бачить і розуміє, що воно не повинно і не сміє дальше бути покритим зрядом в руках української буржуазії, що вся правда по боці комунізмів. Стріліцтво має на примусовому вигнанні змогу освідомити ся і пізнати, хто такі комуністи й чого вони хочуть. Але не тільки те: стріліцтво бачить на кождому кроці, яка та "демократичність", яка та "безпартійність" у З.У.Н.Р.; воно бачить, защо переслідують людей, чого боять ся чорні душі: правда. А комунізм — се власне наука правди для робочих людей, наука про те, як їм розбити кайдани і здобути волю. Галицьке біле старшинство боїть ся тої правди, бо знає, що освідломені комуністично стріліцькі — се Червона Армія, се іскра бунту, знищення в коріню всеї суспільної кривди, повалення всіх диточих казок про "свою", "рівну для всіх", "народну республіку". Воно боїть ся, що стріліцтво не схоче дальше страждати за інтереси укр. буржуазії, що розвалить ся та розпорозить ся Петрушевичова "армія" і зникне один із останніх засобів для повалення сов. революції у Сх. Галиччині, що пропадуть гажі і "панованья". З другого боку — ся чорносотенна згряя радіє, що може повернутися знов до свого ремесла й відновити переслідуване пролетарського руху.

Снідане, обід і вечера, спанє, інтриги та надія на "аванс" — се замало для "інтелігентного" старшини; він потребує розривки, він мусить знайти собі спосіб для виявленя своєї енергії, для заспокоєня своїх звір-

ських інстинктів. Отже, такий спосіб знайшов ся; від місяця увесь "старшинський корпус" пильно занятий нагілкою за комуністами. Працюють жандарми й охорники; "урядові" і "добровільні" шпіони; звивається усе старшинство, як стадо злобних малп. Підсудують ся провокатори й розвідчики до місій, товариств і поодиноких людей; палять та конфіскують ком. газети (на Підкарпаті та Словаччині); роблять ревізії та арешти (Ужгород, Кошиці, Позєфів).

Визначну роллю грають повернуті з України старшини-провокатори Голінський і Стек. Уживають усіх засобів, щоб загасити іскру комуністичного освідломення, яка обхоплює чимраз ширші круги стріліцтва.

До чога доходить їх нагілка, видно з факту, який мав місце в Позєфові. Там переведено ревізії у 17 людей, а 4 з них арештовано та віддано чеській владі. Арештовано їх за читане ком. літератури, а дного за бажане (!) вихити на Україну. Арештованих заковано в кайдани і на очак усього табору віддано Чехам. Старшинство радіє; але на свою погильбель! Ба якраз тепер стріліцтво має в своєму докаж "демократію". Ні, ми нас, панове, не здусите! Правда не вмиє, а переслідуваня ще скріплять наше завзяте. Стріліцтво не тільки освідлолює ся; воно організуєть ся, воно киче всіх класових своїх братів до єдності і стає з ними в один пролетарський фронт! Се наука, яку стріліцтво витягає з останніх офіцерських переслідувань.

Поможе нам тільки сильна власна організація! Тому — не вважаючи на всі перепони — будемо працювати далі і невпинно й завзято боротися за Галицьку Соціалістичну Радянську Республіку, за владу робочого народа! Стріліць.

Надужиті і Терор в Жабію.

Поліція в Жабію ніяк не може забути, як то підчас т. зв. "повстання на Гуцульщині" в 1920 р. кішені були набиті людською кривавцею, коли то худобі, безрог, полотно і масла, не треба було купувати. Бо хто не поклонив ся всевідним командантам, тсього одним почерком пера зачиляло до большевиків, за протрорювано в тюрму, набивши вперед до схочу, до крові, а майно жертви конфісковано. Ще і тепер сі люди ніяк не можуть погодити ся з тим фактом, що всіякі ревізії та строгі заборони. "Бог високо, цар далеко", каже прислови, Гуцуля темний, загалуканий, а нуж інтерес владсть ся! Ось зразок:

Дня 3. серпня зайшов жандарм з Жабія Сухецкі і се один панок до вдови Марійки Гелетюк під Синицями і зажадав 2 кіля масла, розуміється, "продати". Гуцулі вже добре знають, що означає у поліції термін "продати". Гелетючка не сподівалась на "панічків", тож масла не пристарала. Се дуже обурило Сухецкого. Почав кричати на біду вдову: "Нема масла, так давай бики!" Пописував отже всю худобину, безрогу і заргвено ревізуючею. Баба в плач: "Паноньку, помилуйте біду вдовищу. У мене девятьро діток сиріт!" Та се є гірше розлютоку Сухецкого і він почав лаяти біду Гуцулку останніми вуличними словами. Тут не втерпів син Лукин і обізвав ся: "Прошу нас не звати "ск... синами", бо ми ними не є".

Тоді Сухецкі зняв криса і приложив багнет до грудий та закричав: "Ти мудрагелю, тебе треба навчити! Ти ск... сину! А твій батько, якби був порядний, то не згинув би у криміналі в Коломиї". Пізніше відійшов Сухецкі до сусідних хат, поступаючи так само.

Арештованя в Тернополі.

Державна поліція в Тернополі арештувала 5 осіб підозрілих в шпіонажі на користь сусідних держав.

КАЗКА, ЩО СКИДАЄТЬ СЯ НА ПРАВДУ.

Редактори одной вініпєтської-української чорносотенної газети будо шось дуже невесело на душі. Чи то може погодна на него так поділа, чи то бонди так його заколотали, до сього то, що почував себе наче-б муку зіє.

Взяв перо, написав "вимогод" наголовок і задумав ся, підперши руками голову.

— Ну і чому ти, моя голову, така дурна? — сказав він нарешті. — Чому ти вже не вибереш собі войськ одной орієнтації раз на завсідні, а шодня мнєвеш свої погляди?

— Слухай редакторе! — обізвала ся голова. — Ти ж сам казав мені, що є інтелігентка та шей до того Українка. І сам ти недавно перед ішим світом заявив, "що українська інтелігенція не є відповідно викохана", то чогаж тут на мене маркувати?

— Ну, відповідно, чи не відповідно викохана українська інтелігенція — се вже инша справа, але ти от кажи мені, чому ти підодла менє йти з паклоном до польського амбасадора в Вашингтоні, князя Любомирського?

— У-у-у- так, так... З паклоном... обізвалась мовчавша до сего часу "громадянка", себо та часть тіа редактора, звідки ростуть редакторські ноги, або вєжесь пєтаріорських "дипломатів".

— А чога там еше тобі бракує, "громадянке"? — сказала до неї голова. — От сиди, коли сидить ся тобі спокійно. Ти еше ині не бита? У мене з редактором але розмова про політику, на котрій ти не розумієш ся.

— Що я не розумію ся на політиці — то правда, але чогаж якраз за твою голову, політику боїть не тебе, а мене? — сказала сердито "громадянка".

— Чому, чому? — передражил її голова. — Прочитай історію, то і ти будеш знати, чога боїть тебе, а не мене.

Редактор забливав ся тою суєрєркою своїм "спіробітництвом" і рішнів в той спір не вмишувати ся. Крім того, у него блиснула надія, що може в тим спір найде собі тему для свого "вимогод" і він почав слухати ще з більшою увагою. А "громадянка" тимчасом не хотїла дати йому завітну і ставила її дальше питання:

— Що я на твоїй, голово, політиці не дуже розумію ся, то се правда. Але, як от недавно сказав тобі мій і твій властитель, се була твоє ідея йти з паклоном до польського амбасадора у Вашингтоні?

— Моє! — відповіла голова. — А копянка хто дїстав? Я!

— Ти! — киннула голова. — Ось бач. Ідея була твоя, а копянка дїстав ся мені. Се вже, бач, не по демократичному і се вже не є жадне рівноварє. Коли вже тобі так захоїла ся йти до тїл ясновельможної ескелєнції, то йди, але пощо кланятися ся?

— Слухай "громадянку", — сказала з жалем голова. — Мені вже аж стидно се від тебе чути. І коли вже ти розумиш набереш ся? Витрала "іди" вже редакторські криса в редакційних орієнтаціях, силла вже і на сєрєтєрським крисі в "надзвичайній місії" в самім Вашингтоні і в "пресовій бісі" приятелів України, возня тебе наш господар і до Тарнова — і проте ти до сєй пори не розумієш ся еше на "українській політиці"!

— Добра то мені "політика" — все кланятися ся і кланятися ся, — апердалась такна на своему "громадянню". — Тобі, голово, з похузу коло не зморщити ся і нашою господареви хрєбет не скорчить ся, а мені через вашу укланію політику такі добрі дають ся копянки в знаки тая сміху з того людям немало.

— Ах, яка ти мені велика пані! — сказала іронічно голова. — Думає, що як посиділа вже на секретарських крисах в "надзвичайній" в Вашингтоні, то вже її копянка не вільно дати. У нас он за часів "державного будівництва" не таких як ти були, і то мовчати.

— Ну, то може тамті були варто того, щоб їх бити, але за що мене? Тай кого ж там вже так дуже бли, скажи будь лaska? І чи всія біли в те саме місце?

— Кого, кого? — передрочила з сарказмом голова. — Я тобі казала: прочитай історію "нашого державного будівництва", то і будеш знати.

— Добре тоді казати: "прочитай". Де я в біса маю час на читанє, коли редактор ніде собі місця не загіє.

Советсь се як той Марко по некаї від одной орієнтації до другої.

— А ну-но там розпалкалась! — не адержав ся вже і сам редактор. — Заложено тебе до новим копянок.

Не журись, що Тарна та ясновельможний князь Любомирський далеко, а з тобою же в сам справлює ся. Чи не помитамте історію про Щєдріноку утєр-офіцерську адво, що сама себє висілка?

— На, випуси! Дуй зіє, що сам мене відстаєш! — вигрипулась "громадянка". — Чога от лише ти не скажеш голові своїй, шоби розмовля мені дєшо з історії "нашого державного будівництва". А то се тебе хочє, шоби я була патріоткою, зносла копянка, сама не знаючи, за чо? А еше називаєсе себе чєстими демократами, воєуете прєтєт дєскої диктатурі, а над могом нещасною аж в двох завєли диктатуру.

— Цить, не скімаи, сейчас тобі все розкажу, — сказала нарешті жалєновою головою. Ти чула що небузд про Центральну Раду?

— А се чо там? Може якийсь содологий смак риюшиной олії?

— Ні, дурна! Се колись був такий в Київї "чисто демократичний" парламент, який називав ся Центральною Радю. Се не те, що яєсь там "дипломатична місія" в Вашингтоні. В нїм засїдали найвідомїшї дипломати.

А і то, бач, холди кланятися ся до царського генерала Калєдїна і дїстали в те місце, звідки поги розступ... І навіть не скривать ся...

О від генерала, та шей від шарского, то не жалі і дїстали... Почала була "громадянка", але редактор відібрав її право голюку.

— Говори дальше, — сказав він до неї.

— Відтак та сама "Центральна Рада" низенько уклонила ся кайсєрєві і генералам Августорєви. Дуже низенько кланятися ся. А ти знаєш, що чим низше кланятися ся, тим більше дошукую копянок... Отож жандарм дав "Раді" такого копянка, що вона тільки ойкнула і її на місці прийшов капут. Відтак прийшов гетьман Скоропадський... І той дїстав... Та шей від кого?.. Вид протих українських мужиків. Так дїстав, що ще й тепер в Берлінї прикладає палєстри. А шо вже "головиши отаман" дїстали, то годі і порохувати. Дїстала і від Дєнікіна, і від Врангєля, і від Пїлєвського...

...і він не тільки за се не серить ся, а ще й тепер не підні вигнутовуєть ся за чєсть... Ось чо значить патріотізм!.. А ти розпїляла ся...

— Та ти все те розповідаєш дуже добре, як по писаному — сказала "громадянка". — Звісно, як голова, та шей демократка, але все таки боїть не тебе, а мене. Не чога у такої демократії... Он мене блии пали, а нарешті на астія та на ганьбу закінчили таки ширі, в Тарнові..

— Цить, скотині! — скочил при сих словах як опарений редактор. — Я тобї сейчас покажу, кому ти маєш корити ся. Коли ти береш копянка від польського амбасадора, то терпши, коли береш копянка від шарських генералів, то не за чєсть се собі уважаєш, а як свої в Тарнові дали тобі копянка легенько, то товариський, до ти вже скванувши... Аж тепер я бачу, що ти є за патріотка. Чуюмо корни ся, а коли Пєтєлєра доторнєть ся, то ти уважаш се за образ і жалєш, що ти і сама можеш бути Пєтєлєроку, як тільки захочєш.

— Але ж редакторе, я так не кавала, — почала була протити ся "громадянка". — Та редактор і чуті нічого не хотїл.

— Не кавала, але подумала! Знаю я нас... всі ви такі. Добре казав Чєкаленко, що вам "треба тата", "хочїзна", "чара", "хоч палні з надїтою короною"... То я ось тобі сейчас і надаю.

При останніх словах редактор зірвав ся з криса, перебіг олієвєш, надав кєпєлох з тризубом, гринув за собою яєрємї і рушви в напрямі "приличного готєлю".

— Куди він їде, голово? — запитала шепотом "громадянка" в голови дорозю.

— Чи ти еше не знаєш його орієнтації, що питаєш, куди він їде? — Ту-ди, де копянки дають, — відповіла тихцем голова.

— Голово, будь так добра! — почала жалєвно "громадянка". — Скажи йому, щоб хоч не дуже низенько кланяв ся... Хтось.

ЗАМОВЛЯЙТЕ НОВУ КНИЖКУ!! Вже вийшла з друку і продается се надзвичайно цікава книжка з під пера т. Е. Гуцайла п. н.: ФІКЦІЯ НАЦІЇ І НАЦІОНАЛЬНОЇ НЕЗАВИСИМОСТІ. Книжка має 125 сторінок друку, вигідного формату і коштує лише 35 центів. Замовлення лабї до: UKRAINIAN LABOR NEWS Cor. Pritchard & McGregor Sts. WINNIPEG, MAN.